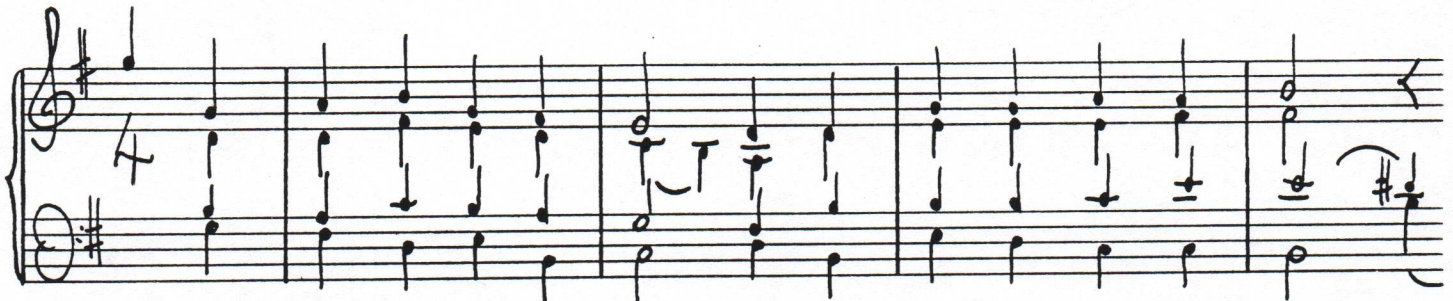

DE MENSEN SPREKEN WOORDEN.

t+m: M. Weemaes

bew.: H. Janssens

1. De men-sen spreken woor-den, ver-ta-len veel ver-driet, (zij
 2. Ze zwoe-gen en ze dra-ven en zor-gend dag en nacht (roe-
 3. De mensen heb-ben vrien-den, en wonen hu-is aan huis, (ze)
 4. Het schip waarmee wij va-ren, is breekbaar op de zee, (om)
 5. God is de vriend der men-sen, Hij koestert en be-hoedt, (ver-

1. zij wo-nen bij el-kan-der, maar toch verstaan zij niet
 2. roe-pen ze om ge-na-de en wat hun angst ver-zacht.
 3. ze klo-pen bij el-kan-der, maar vaak is nie-mand thuis
 4. om stor-men te be-da-ren, vaart God met men-sen mee.
 5. ver-vult niet al-le wen-sen maar houdt zijn woord voorgoed.

1. dat niet een huis van klei of steen,
 2. ge-bo-gen gaan ze door de tijd,
 3. Het le-ven glijdt als zand voor-bij,
 4. Hij hoort het schreien in de nacht
 5. Zijn liefde spreekt uit al wat leeft

1. maar de lief-de schut-ting biedt.
 2. en het leed ver-zwakt hun hart.
 3. ie-der draagt zijn ei-gen kruis.
 4. en Hij deelt ons wel en wee.
 5. en ooit he-mel wor-den moet.